

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Κατά τὰς ἐφημερίδας τὸ ἐν Κων(πόλει) γραφεῖον τοῦ Τύπου διέταξε τὰς ἐκεῖ συναδέλφους νὰ μὴ δημοσιεύωσιν ἄλλας εἰδήσεις καὶ ἄρθρα ἐκ μεταφράσεων ἐκτὸς ὧσιν αὐτὸ θὰ ταῖς παρέχη. Τὴν εὐεργετικότητα τοῦ φιλοστόργου τούτου μέτρου κατανοοῦσι πιστεύομεν καὶ αὐταὶ αἱ βυζαντινὴ συνάδελφοι, φαντασθῆτε ὅμως τί ἔχει νὰ γείνη ἐὰν τοῦ μεταφραστικοῦ τούτου τιμήματος τῆς λογοκρισίας προΐσταται κανεὶς Τούρκος Καζάζης!

Τὴν ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν Πειραιῶς κλαπεῖσαν ἀρχαιότητα μανθάνομεν ἄλλιν ὅτι ἐπανέκτησε τὸ μουσεῖον χάρις εἰς τὸν κ. Καραπάνον ὅστις τὴν ἔλαθεν ἀπὸ τὸν κ. Θεοφιλᾶν' ἀλλὰ δὲν πιστεύομεν νὰ ὑπάρχη ἄλλιν κανεὶς λόγος τιμῆς εἰς τὴν μέσσην διὰ νὰ μὴ μάθωμεν καὶ ποῖος τὴν ἔδωκεν εἰς τοὺς δύο αὐτοὺς κυρίους.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξέδραμεν ἐσχάτως μέχρι τῆς ἀλυκῆς Ἀναδύσου' μήπως ἐπῆγε διὰ νὰ ἀλατῆσθῆ ὀλίγον;

Εἰς πολὺ καλὸν καιρὸν δι' αὐτὸν λείπει ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ὁ κ. Σταμούλης τὸρα ὅπου χάρις εἰς τὰ κονσέρτα τοῦ «Παρνασσῶ» ὁ Μάντζαρὸς εἶνε εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἀκόμη αἱ ἐκ τῆς εἰς τρεῖς σκηνᾶς καὶ τρεῖς ἡμέρας κωμῆδίας τῆς Ἐκθέσεως τῶν ἀνθῶν ἐντυπώσεις διατηροῦνται· ἐν τῶν ἀστειοτέρων ἐπεισοδίων αὐτῆς ἦτο ὅτι ὁ ἐκ τῶν ἐκθετῶν κ. Φασούλης διηγωνίζετο πρὸς ἑαυτὸν διότι τὰ πλεῖστα καὶ καλλίτερα τῶν ἐκθεμάτων εἶχεν αὐτὸς πωλήσει ἐκ τοῦ ἀνθοκομείου του εἰς τοὺς ἐκθέτας. Καὶ διὰ νὰ ἀπορύγη τοῦτο τοῦ χρόνου, λέγει, ἂν κάμη ἄλλιν ὁ «Παρνασσὸς» ἐκθεσιν, θὰ κάμη καὶ αὐτὸς εἰς τὸ πλάγι μόνος μίαν ἰδικήν του.

Ὁ κ. Καλλιγᾶς συνντήσας καθ' ὁδὸν ἓνα τῶν θαλασσοπόρων τοῦ παρελθόντος «Ἀσμοδαίου»:

— Περίεργον, τῷ λέγει, καλὰ εἶσαι τὸρα· τὸ πρῶτ' σὲ εἶδα πολὺ ἀδύνατον!

Νέον ποίημα ἐξέδωκεν ὁ ἐν Πάτραις κ. Ἥλ. Συνοδινοῦ «Κωστή Καραγεωργίου Σκέψεις καὶ διαταγμοί». Ἐπὶ τῇ περιστάσει δὲ ταύτῃ μανθάνομεν πλέον ὀριστικῶς ὅτι ὁ Καραγεωργίου οὗτος ὁ τόσον γνωστὸς γενόμενος ὡς *aller ego* τοῦ κ. Συνοδινοῦ, εἶνε πράγματι ἄλλο πρόσωπον καὶ ὄχι ψευδώνυμον ἀλλ' ὄνομα ἀνθρώπου, ὅστις χρησιμεύει ὡς ὑπεύθυνος συντάκτης τῶν σατυρῶν ἐκείνου, ἐξαιρετικῆς δὲ ὄλως ἰδιοσυστασίας καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ κατὰ τὸ σῶμα. Τώρα εὐρίσκεται ἐδῶ, ἔχων ἄλλιν ἄλλα βήσανα, διότι ζητεῖται ὡς ἐπίστρατος καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐξαιρεθῆ διότι βεβαίως ἢ σωματικῆ καὶ διανοητικῆ του κατασκευὴ δὲν τῷ ἐπιτρέπει νὰ ὑπηρετήσῃ ἐν τῷ στρατῷ.

Πιστεύομεν προσεχῶς νὰ σᾶς δώσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα του, ἂν ὄχι δι' ἄλλο, τοῦλάχιστον ὡς περιέργου εἶδους ἀνθρώπου.

Πλεῖστοι πολῖται ἀποζῶντες ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν ἐρωτῶσι διὰ τοῦ Ἀσμοδαίου, διὰ τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον τὸ ὅποιον μνημονεῖ πᾶσαν κακοποιὸν πράξιν διαπραττομένην ἐντὸς τῆς περιφέρειᾶς τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας παραλείπει ἐτέραν τινὰ πράξιν ἐπισημοτάτην καὶ καθ' ἑκάστην ἐπαναλαμβανομένην, καθ' ἣν ἐνῶ ὁ σῆτος τιμᾶται· κατωτέρω τῶν τριάκοντα λεπτῶν ἢ τιμῆ τοῦ διατετιμημένου ἄρτου ὀρίζεται εἰς τεσσαράκοντα πέντε καὶ πενήκοντα λεπτά; Καὶ πῶς; Λησμονοῦσιν ἄρα γε οἱ διατιμῶντες τὸν ἄρτον ὅτι ἡ κυρία τροφή τοῦ πτωχοῦ εἶνε τὸ ψωμί;

ΛΩΠΟΔΥΤΑΙ

Ἐκεῖ ὅπου ἐλπίζαμε αὐτὸ τὸ καλοκαίρι νὰ τὸ περάσωμε καλὰ χωρὶς ἐπιδημία, ἄλλο καὶ πάλι ξαφνικὸ ὁ διάβολος μᾶς φέρει, ἄλλη ἀρρώστια φοβερή... τὴν λὲν λωποδυσία. Ἀπὸ παντοῦ μαζεύτηκαν οἱ κλέφταις ἐδῶ πέρα καὶ δλοένα ἔρχονται καὶ φθάνουν κάθε ἡμέρα.

Ἐδῶ ἀποκατάστασιν καὶ πλουτισμὸν γυρεύει κάθε ψωριάρης ἄστεγος, ξυπόλυτος Μπουρδούσης, κ' ἔτσι 'στὸ ἄστυ τὸ κλεινὸν ἢ κλεφτουριά φαλεύει, κ' αὐξάνει καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς φίλης πρωτευούσης. Ἐδῶ τὴν τύχη τους ζητοῦν караδοτσακισμένοι καὶ λωποδῦται Ἕλληνες καὶ λωποδῦται ξένοι.

Ἀπὸ τὰ τετραπέρατα τῆς οἰκουμένης πάσης, ὡ κλέφταις καὶ ἀρματοῦλοι, ἐδῶ ταχεῖς πετάτε, σχίσετε κέλευθα ὕγρα, τοὺς πόντους τῆς θαλάσσης, κ' ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα σας νὰ ζήσετε ἐλάτε. Τρῆξτε, φίλοι! Ἕλληνες πτωχοὶ κ' ἀπηλπισμένοι, καὶ ἡ πατρίς σας μ' ἀνοικτὰς ἀγκάλας σᾶς προσμένει.

Γιατὶ ἡ νέα σας ζωὴ ἄλλου νὰ παρακμάζη; γιατί νὰ ζήτε ἄγνωστοι; κ' ἐλεεινοὶ 'πὰ ξένα, ὡ τέκνα μου πεντάρφανα, καὶ ἡ πατρίς φωνάζει, καὶ ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ νὰ ἦσθε σκορπισμένα; Καὶ ὅλα δὲν μαζεύεσθε 'στὴ φίλη σας πατρίδα γὰ νὰ σᾶς βλέπη γύρω της μὲ μιὰ κρυφὴ ἐλπίδα;

Πῶς νὰ μὴ φαίνεσθε καὶ σεῖς τῶν Ἀθηνῶν πολῖται, νὰ μὴ σᾶς τρέφῃ ἡ πνοὴ τοῦ Ἀττικοῦ ἀέρος; μὴ Ἕλληνες δὲν λέγεσθε καὶ ἂν ἦσθε λωποδῦται, κ' ἂν πυρπολῆ τὰ στήθη σας τῆς κλεφτουριάς ὁ ἔρως; Καὶ σεῖς καλεῖσθε ἀδελφοὶ καὶ τέκνα τῶν Ἑλλήνων κ' ἂν κλέβετε 'στὴν Αἴγυπτο, 'στὴν Πόλι, 'στὸ Λονδῖνον.

Δὲν εἶναι δὰ καὶ φοβερὸν ἐδῶ κανεὶς νὰ κλέβῃ. Ἐδῶ ἀνθρώπων κᾶν καὶ κᾶν ἐγδάρησαν τομάρια, κλέφταις μεγάλους καὶ μικροὺς ὁ νόμος προστατεύει, τοὺς προστατεύουν καὶ αὐτὰ τῶν δρόμων τὰ φανάρια. Εἰς τὴν πατρίδα σας λοιπὸν πετάξετε νὰ ζήτε κ' ἐδῶ ποῖος λίγο, ποῖος πολὺ, εἶν' ὅλοι λωποδῦται.